ΕΤΟΣ Ε' Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 22 Σεπτεμβρίου 1891 Ἀριθ. 227

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ. χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
7 Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης 7
Πλατεῖα Συντάγματος.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτὼ ἡμερῶν.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ "Ἑστίας,,

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ' καὶ δ' ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.— Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά.— Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εἰκὼν δος Καλλισπέρη. — Ἤτο μήτηρ. — Τὸ κακὸν ἄγγελμα, (ποίημα) ὑπὸ δος Φλωρεντίας Φουντουκλῆ. — Ἄλλη καταιγίς, (ποίημα), ὑπὸ τῆς ἰδίας. — Ἡ πενθερὰ ζηλοτυποῦσα τὸν γαμβρόν της. — Τί εἶναι κάλλος, ὑπὸ Λευκῆς Βερῆ (ἰατροῦ). — Ἡ μήτηρ ἢ τὸ σχολεῖον; — Αἱ γυναῖκες περισσότεραι τῶν ἀνδρῶν (ὑπὸ κ. Ἑλένης Γεωργιάδου. — Ποικίλα. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλαί. — Ἐπιφυλλίς.

ΣΕΒΑΣΤΗ ΚΑΛΛΙΣΠΕΡΗ
πρώτη Ἑλληνὶς Καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας.

ΗΤΟ ΜΗΤΗΡ

Ἐλέχθη ὅτι δὲν εἶχεν ἱστορίαν ἡ Ἑλληνὶς βασιλόπαις. Περιώρισαν τὴν βιογραφίαν της εἰς τρεῖς λέξεις καὶ τρεῖς ἡμερομηνίας. Ἐγεννήθη, ἐνυμφεύθη, ἀπέθανε... Καὶ ἐλησμόνησαν τὸν κυριώτατον, τὸν ὕψιστον, τὸν ἱερώτατον τῶν τίτλων της, ὅστις μόνος αὐτὸς ἀποτελεῖ ἱστορίαν πολυσέλιδον, ὅστις μόνος ἀποτελεῖ τὸν ποιητικώτερον τῶν ὕμνων διὰ τὴν γυναῖκα : τὸν τίτλον τῆς μητρός.

Στιγμὴ ὀδύνης καὶ ἀγωνίας, στιγμὴ πόνων καὶ σπαραγμῶν, στιγμὴ ὑπερτάτη, καθ' ἣν ἡ ζωὴ παλαίει πρὸς τὸν θάνατον, καθ' ἣν οὔτε ἡ μέταξα, οὔτε αἱ σισύραι, οὔτε αἱ βασιλικαὶ ἀλουργίδες, οὔτε τὰ ἄνθη, οὔτε ὁ χρυσός, οὔτε οἱ πολύτιμοι λίθοι, οὔτε ἡ παράφορος ἀγάπη συζύγου, οὔτε ἡ ἐναγώνιος τῶν γονέων προσευχὴ δύναται νὰ ἀπομακρύνῃ τὸν κίνδυνον, στιγμὴ ἔνθεος καθ' ἣν ἡ γυνὴ γίνεται μήτηρ, καθ' ἣν προσφέρει τὴν ἰδίαν ζωὴν ὁλοκαύτωμα ὑπὲρ τῆς ζωῆς τοῦ τέκνου της, τίς δύναται νὰ ἀναμετρήσῃ τὸ μεγαλεῖόν σου, τίς δύναται νὰ ἐξιστορήσῃ ὅλα τὰ αἰσθήματα ἅτινα γεννῶνται κατὰ τὴν ἀστραπηβόλον διάρκειάν σου, τίς δύναται νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὸ μυστήριον, ὅπερ σὲ περιβάλλει καὶ νὰ ἀναζητήσῃ ἐν αὐτῷ τὴν ἱστορίαν τῆς γυναικείας καρδίας, τῆς γυναικείας ὑπεροχῆς, τῆς γυναικείας παντοδυναμίας ;

Μόνοι οἱ πίπτοντες λοιπὸν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, μόνοι οἱ θυσιάζοντες τὸν βίον των ὑπὲρ χιμαιρικῆς τινος ἰδέας, μόνοι οἱ ἐν τῷ σταδίῳ τοῦ πολέμου καὶ τῆς αἱματοχυσίας ριπτόμενοι, καὶ ἀφσιροῦντες ψυχροὶ καὶ ἀδιάφοροι τὴν ζωὴν τοῦ πλησίον των ἔχουσιν ἱστορίαν ; Μόνοι αὐτοὶ εἶναι ἥρωες ; Μόνον τῆς καρδίας αὐτῶν οἱ παλμοὶ μετροῦνται; Μόνον τούτων ἡ ζωὴ ὑπῆρξεν ὠφέλιμος τῇ ἀνθρωπότητι; Μόνον δι' αὐτοὺς ἡ δόξα πλέκει στεφάνους καὶ ἡ ἀθανασία ἀνοίγει τὰς ἀϊδίους δέλτους της ;

Ἐλησμονήσατε λοιπὸν τὴν μητέρα, σεῖς οἱ κλαίοντες μόνον τὴν Ἑλληνίδα παρθένον, τὴν κόρην τῶν ὀνείρων τοῦ ἔθνους, τὸ ἀγαθὸν καὶ ἄκακον καὶ ἀφελὲς καὶ λατρευτὸν παιδίον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ;

Ἐλησμονήσατε τὸν ἱερὸν τίτλον δι' οὗ περιεβάλλετο, καὶ ὃν ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὴν γυναῖκα, ἵνα ἐπουλώνῃ αὕτη τὰς πληγάς, ἃς παράλογοι κοινωνικοὶ νόμοι καὶ παραδόσεις κατάγουσι διὰ τῆς ἀνδρικῆς χειρὸς ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος ; Ἐλησμονήσατε ὅτι παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν ἡρώων σας τάσσονται λεγεῶνες γυναικῶν, λεγεῶνες μητέρων, αἵτινες κατόπιν ἀγώνων καὶ κινδύνων καὶ ὀδύνης ὑπερτάτης βίδουσι τὴν ζωὴν εἰς τόσας ὑπάρξεις, τὴν ζωήν, ἣν ἀνηλεῶς ἁφαιροῦσιν οἱ ἥρωές σας, εἰς οὓς καὶ μόνους ἀναγνωρίζετε ἱστορίαν ; Ἐλησμονήσατε ὅτι ἐὰν ὁ ἀνὴρ κερδίζῃ τὸν στέφανον τῆς δόξης φονεύων τὸν ἀδελφόν του, τὸν πλησίον του, ἡ γυνὴ κερδίζει αὐτὸν δίδουσα τὴν ζωὴν εἰς τὸ τέκνον της, χάριν τοῦ ὁποίου ἀπόλλυσι πολλάκις τὴν ἰδικήν της; Ἐλησμονήσατε, ὅτι πᾶσα μήτηρ εἶναι ἡρωὶς καὶ ὅτι τὸ αἷμα τῶν μητέρων εἶναι ἐκεῖνο, δι' οὗ καθ' ἑκάστην ὁ φονικὸς σίδηρος, εἴτε ἐν πολέμῳ, εἴτε ἐν εἰρήνῃ, ποτίζει τὴν γῆν;

Ἡ Ἀλεξάνδρα ἦτο μήτηρ καὶ ὡς τοιαύτη εἶχεν ὑποστῇ ὅλους τοὺς πόνους, ὅλας τὰς ὀδύνας, ὅλην τὴν ἀγωνίαν, ἣν ὑφίσταται ἡ γυνὴ ἡ δίδουσα τὴν ζωήν της εἰς τὸ τέκνον της. Ὡς τοιαύτη εἶχεν ἱστορίαν, ἥτις μόνον μὲ τὸ αἷμα τῆς καρδίας γράφεται καὶ ἣν τόσον ἀνηλεῶς ἐπεσφράγισεν ὁ θάνατος.

Ἐὰν διὰ τὴν παρθένον τόσους ἐτόνισαν αἱ λύραι σας ὕμνους, ἐὰν διὰ τὸ σβεσθὲν ἀγγελικὸν τῆς κόρης μειδίαμα τόσα ἐχύθησαν δάκρυα, πρὸ τῆς νεαρᾶς μητρός, ἧς τὰ χείλη δὲν θὰ μειδιάσωσι πλέον, εἰς τὸ βλέμμα τῆς ὁποίας δὲν θὰ ἀναγνώσωσι τὴν εὐτυχίαν των δύο ὀρφανά, πρὸ αὐτῆς κάμψατε τὸ γόνυ ταπεινοὶ καὶ παραδεχθῆτε ὅτι, ἐὰν δὲν ἔρερε παράσημα καὶ ἐὰν δὲν διέπρεψεν εἰς τὸ πεδίον τῶν μαχῶν, εἶχε τοὐλάχιστον τὴν ἔνδοξον καὶ ἀθάνατον ἱστορίαν, ἣν ἔχει πᾶσα γυνή, γενομένη μήτηρ.

ΤΟ ΚΑΚΟΝ ΑΓΓΕΛΜΑ

Ποιὸς ἆρά γε νὰ σβύσθηκε
Κ' ἐσβύσαν τὰ τραγούδια ;
Κ' ἐμαραθῆκαν τὰ κλαδιὰ,
Κ' ἐπέσαν τὰ λουλούδια ;

* * *

Γιατί ὁ ἥλιος ἔξαφνα
Νὰ λάμπῃ ἐκουράσθη ;
Καὶ πῶς ἡ φύσις γύρω μας
Μὲ σύννεφα 'σκεπάσθη ;

* * *

Γιατὶ τὸ κῦμα νὰ κυλᾷ
Θολὸ καὶ βουρκωμένο ;
Καὶ τὸ πουλάκι νᾷ ν' βουβό
Καὶ παραπονεμένο ;

* * *

Ἡ νῆσός μας γιατί θρηνεῖ ;
Κι' ἡ Ἀττικὴ πῶς κλαίει ;
Αὐτὸ τὸ μαῦρο σύννεφο
Βαρὺ κακὸ μᾶς λέει !

* * *

Γιὰ ἰδὲ πῶς πλάκωσε μὲ μιᾶς
Ἀπ' τοῦ Βοριὰ τὴν ἄκρη
Δὲν εἶν' γεμάτο μὲ βροχὴ
Μόν' εἶν' γεμάτο δάκρυ.

* * *

Δάκρυ ποῦ τῆς Ἑλλάδος μας
Πλημμύρισε τὸ μάτι.
Δάκρ' ἱερὸ ποῦ χύθηκε
Σ' ἀγγελικὸ κρεββάτι.

* * *

Τοῦ κάκου κι' ἡ ἀγάπη μας,
Τοῦ κάκου οἱ στεναγμοί μας,
Τοῦ κάκου ἡ ἀκατάπαυστη
Γιὰ 'κείνην προσευχή μας.

* * *

Ἐσβύσθη τὸ λαμπρότερο
Ἀστέρι τ' οὐρανοῦ μας,
Μαράθηκ' ὁ καλλίτερος
Ἀνθὸς τοῦ παλατιοῦ μας

* * *

Ἀκόμ' ἡ γῆ μοσχοβολᾷ
Τοῦ γάμου τὸ λιβάνι,
Καὶ νεκρικὸ λιβάνισμα
Τῆς Ἀλεξάνδρας φθάνει.

* * *

Ἀκόμ' ἀνθίζει τὸ νωπὸ
Στεφάνι τῆς μυρτιᾶς,
Καὶ νεκρικὸ στεφάνωμα
Τῆς πλέκουμε ἰτιᾶς.

* * *

Δὲν ἐσωπάσαν ἡ χαραῖς
Καὶ τὰ τραγούδι' ἀκόμα,
Καὶ Μοιρολόγι' ἀτέλειωτο
Τῆς ψέλνει κάθε στόμα.

* * *

Ἄχ μὰ γιατὶ μᾶς ἄφησες ;
Τί σοῦλειψ' ἐκεῖ πέρα ;
Μὴ ζήλευες τὸ κῦμά μας;
Τὸν Ἀττικὸν ἀέρα ;

* * *

Μὴ τὴν ἀγάπη ἔχασες;
Στερήθης τὴ λατρεία ;
Τί σοῦλειψε καὶ σβύσθηκες
Μέσ' τοῦ Βοριᾶ τὰ κρύα ;

* * *

Ἄχ τίποτε δὲν σοῦλειψε
Κι' ἐκεῖ ξενιτεμένη
Ἤσουν θερμὰ καθὼς κι' ἐδῶ
Ἀπ' ὅλους λατρευμένη.

* * *

Σημαία γαλανόλευκη
Κι' ἐκεῖ σοῦ κυματοῦσε.
Τὸν ἴδιο τὸ σταυρὸ κι' ἐκεῖ
Καθένας προσκυνοῦσε.

* * *

Τὸ κῦμά μας νὰ ζήλευες ;!
Μ' αὐτὸ δικό σου ἦτο
Ἀέρας, ἥλιος, οὐρανὸς
Μὲ τρέλλα σ' ἐνθυμεῖτο.

* * *

Δὲν ἐστερήθη τίποτε,
Κανεὶς ἂς μὴ θρηνήσῃ.
Ἡ Ἀλεξάνδρα ἔπρεπε
Στὸν οὐρανὸ νὰ ζήσῃ.

* * *

Τόσον μεγάλου στολισμοῦ
Ἡ γῆ μας ἀναξία !
Εἰς ἄγγελον ἀγγελικὴ
Ἁρμόζει κατοικία.

Ἐν Κερκύρᾳ Σεπτεμβρίῳ 1891.

Φλωρεντία Φουντουκλῆ.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΟΔΥΝΗ

Ἀνάμεσα στὰ σύννεφα,
Στὴν τόση καταιγίδα,
Κι' ἓν ἄλλο μαῦρο σύννεφο
Στὸν Παρθενῶνα εἶδα.

* * *

Κι' αὐτὸ γεμάτο δάκρυα
Τὸ εἶδα νὰ διαβαίνῃ,
Ἐρώτησα τί νἄτανε,
Καὶ μοῦπαν δακρυσμένοι.

* * *

Τ' ἀηδόνι τῆς Ἀθήνας μας
Τὸ γλυκοχαϊδεμένο,
Τὸν Κόκκο μας τὸν ζηλευτό,
Τὸν Μουσογεννημένο,

* * *

Τ' ἀστέρι τοῦ θεάτρου μας
Τὸν ποιητὴ τῆς «Λύρας»
Τὸν πῆρε μάτι φθονερὸ
Τῆς κακοβούλου Μοίρας.

* * *

Τὸν εἶδε, τὸν σημάδεψε,
Σ' ἕνα φονιᾶ τὸν δείχνει.
Κ' ἐκεῖνος βόλι ξαφνικὸ
Μέσ' στὴν καρδιὰ τοῦ ρίχνει.

* * *

Τοῦ ρίχνει βόλι ἄδικο,
Βόλι πικρὸ θανάτου,
Καὶ τοῦ σφαλεῖ τὰ μάτια του,
Τοῦ πέρνει τὴ λαλιά του.

* * *

Ἄχ ! ὁ Θεὸς δὲν θέλησε
Τὸ χέρι του ν' ἁπλώσῃ
Καὶ τίποτα δὲν μπόρεσε
Τὸν Κόκκο μας νὰ σώσῃ.

* * *

Καὶ τώρα μοναχὸ πουλί,
Τρυγόνι ἐρημωμένο,
Θὰ κάθεται τὸ ταῖρί του
Μέσ' στὴ φωλιὰ κρυμμένο.

* * *

Ἕνα πουλάκι ἀφτέρωτο
Θὰ τρέφῃ στὸ πλευρό της
Καὶ κάπου μὲ χαμόγελο
Θὰ βλέπῃ στ' ὄνειρό της:

* * *

Πῶς τὸ παιδὶ 'μεγάλωσε
Κι' εὐτύχησε νὰ πάρῃ
Τῆς Μούσας τοῦ πατέρα του
Τὴ ζηλεμένη χάρι.

* * *

Ἂς τὸν στολίσουν μιὰ φορὰ
Τῆς λύρας του τὰ κάλλη,
Γιὰ νὰ νομίσωμε πῶς ζῇ
Ὁ Κόκκος μας καὶ πάλι.

Ἐν Κερκύρᾳ Σεπτεμβρίῳ 1891.

Φλωρεντία Φουντουκλῆ.

ΤΟ ΜΟΙΡΟΛΟΓΙ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Ὡραίους καὶ περιπαθεῖς στίχους εἰς γλῶσσαν τοῦ λαοῦ, ἐδημοσίευσεν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς Ἀλεξάνδρας ὁ συμπαθὴς τῆς πόλεώς μας ἰατρὸς κ. Λουκᾶς Μπέλλος.

Ἐξ αὐτῶν χάριν τῶν ἀναγνωστριῶν μας ἀποσπῶμεν γραμμάς τινας ἀπαραμίλλου δυνάμεως καὶ κάλλους.

. . . . . .

Λυπήσου τὴν Ἑλλάδα σου, ποῦ τρεῖς χιλιάδες χρόνια
Ἐσὲ ὠνειρεύοταν ε, ἐσένα τραγουδοῦσε
Ἐσένα 'χε παρηγοριὰ καὶ μυστικὴ ἐλπίδα
Σ τῆς μαύρες νύχτες τῆς σκλαβιᾶς, καὶ ἐθάρρεψε πῶς εἶδε
Τὴ λάμψι της τὴν παλαιὰ καὶ τὴν ἀρχαία δόξα,
Ποῦ ἡ βασιλοπούλες της λάμπανε 'σὰν τὴ Πούλια,
Κυλοπορούσανε θεούς, 'κ ἥρωας ἀναθρέφαν,
Ποῦ ἡ πλάσι τοὺς καμάρωνε, κι' ὁ κόσμος τοὺς προσκύνα!

. . . . . .

Η ΠΡΟΤΟΜΗ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ
ΕΝ ΤΩι ΑΝΑΚΤΟΡΙΚΩι ΚΗΠΩι

Ἡ ἰδέα αὕτη διετυπώθη παρὰ τοῦ ρέκτου καὶ φιλοπροόδου νέου κ. Γεωργίου Καλλισπέρη ἐν ὡραίῳ καὶ γλαφυρῷ ἄρθρῳ αὐτοῦ, δημοσιευθέντι ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς Ἀλεξάνδρας ἐν τῇ φίλῃ συναδέλφῳ «Νέᾳ Ἐφημερίδι».

Παρὰ τοῦ ἀξιοτίμου δὲ διευθυντοῦ αὐτῆς οὐχὶ μόνον ἐπεκροτήθη ἡ λαμπρὰ αὕτη ἰδέα, ἀλλὰ καὶ ἐξεφράσθη ἡ εὐχή, ὅπως ὅλοι οἱ Ἕλληνες πλούσιοι καὶ πτωχοί, μικροὶ καὶ μεγάλοι, συντελέσωμεν εἰς πραγματοποίησιν αὐτῆς.

Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν» τολμᾷ νὰ διεκδικήσῃ ὑπὲρ τοῦ φύλου της ἀποκλειστικῶς τὴν τιμὴν ταύτην. Οἱ ἄνδρες ἱδρύουσι νοσοκομεῖα, προικοδοτοῦσι κατ' ἔτος ἀπόρους νεάνιδας, μετονομάζουσιν ὁδούς, συντάττουσι ψηφίσματα, προσφέρουσι πολυτίμους στεφάνους εἰς τιμὴν καὶ ἀνάμνησιν τῆς λατρευτῆς βασιλόπαιδος. Αἱ γυναῖκες, αἱ Ἑλληνίδες τῆς δούλης καὶ ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἂς ἱδρύσωσιν εἰς ἀνάμνησίν της ἓν μνημεῖον, ἂς στήσωσι τὴν προτομήν της ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κήπου ἐκείνου, ἐν ᾧ παιδίον ἔπαιξε καὶ νεᾶνις ἐρρέμβασεν. Ἡ τιμὴ αὕτη ἂς ἀφεθῇ ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς Ἑλληνίδας, ὧν τὸ ἀγλάϊσμα καὶ σέμνωμα ἐγένετο ἡ Ἑλληνὶς βασιλόπαις.

Η ΠΕΝΘΕΡΑ ΜΟΥ ΜΕ ΖΗΛΕΥΕΙ

Θὰ ὑποθέσητε βεβαίως ὅτι γυνὴ εἶναι ἡ ἐκστομίσασα τὸ παράπονον τοῦτο, γνωστῆς οὔσης τῆς μεταξὺ πενθερᾶς καὶ νυμφης προαιωνίας ἀσυμφωνίας καὶ ἀντιζηλίας.

Τὸ θῦμα σήμερον εἶναι ὁ ἀνήρ, καὶ ἀνὴρ ὑπέρτερος τῶν μικροτήτων καὶ τῶν ταπεινῶν παθῶν τοῦ βίου. Ἐκθέτει ἐν ἀγανακτήσει τὴν τρομερὰν θέσιν ἐν ᾗ εὑρίσκεται, τὸν ἀβίωτον βίον, ὃν δημιουργεῖ αὐτῷ ἐν τῷ οἴκῳ ἡ μήτηρ τῆς συζύγου του, ὁρμωμένη κ παραφόρου ζηλοτυπίας. Θὰ ἐνόουν, λέγει, τὰς δυσαρεσκείας της ἐὰν αὗται προήρχοντο εἴτε ἐξ ἀστοργίας μου πρὸς τὸ τέκνον της, εἴτε ἐκ κακῆς πρὸς αὐτὸ συμπεριφορᾶς μου. Ἀλλ' ὄχι. Ἐκεῖνο ὅπερ τὴν καθιστᾷ μανιώδη ἐναντίον μου, ἐκεῖνο ὅπερ προκαλεῖ τὴν μέχρις ἀπογνώσεως παραφοράν της εἶναι ἡ ἀμοιβαία ἐν πᾶσι συμφωνία μας, εἶναι ἡ μεγάλη ἀγάπη μας, εἶναι ὁ ἀνέφελος τῆς στοργῆς καὶ ἐκτιμήσεώς μας οὐρανός.

Ἐν τούτοις εἶναι μήτηρ φιλόστοργος· ἀγαπᾷ ὡς παράφρων τὴν θυγατέρα της. Χάριν αὐτῆς ἐθυσίασε νεότητα, κάλλος, πλοῦτον, δόξαν, μείνασα εἰκοσαέτις μόλις χήρα καὶ ἀποποιηθεῖσα τὸ ὄνομα ἀνδρός, ὅστις ἠδύνατο νὰ τὴν καταστήσῃ εὐδαίμονα. Πῶς λοιπὸν νὰ ἐξηγήσω τὸ παράδοξον φαινόμενον τοῦ κατ' ἐμοῦ μίσους της, ὅπερ καὶ ἐμὲ καὶ τὴν σύζυγόν μου καθιστᾷ ἐξ ἴσου δυστυχεῖς ;

Θὰ τὸ ἐξηγήσητε φυσικώτατα καὶ ἄνευ δυσκολίας, ἐὰν θελήσητε νὰ ψυχολογήσητε ὀλίγον, παρατηροῦμεν πρὸς τὸν ἐπιστέλλοντα. Ἡ πενθερά σας δὲν εἶναι οὔτε κακή, οὔτε μοχθηρά, οὔτε τρελλή, ἀλλ' οὔτε φαντασιόπληκτος. Εἶναι ἄνθρωπος, ὑποκειμένη εἰς τὰς ἀδυναμίας καὶ τὰ πάθη, εἰς ἃ ὑπόκειται ἡ ἀνθρωπότης.

Ὑπῆρξεν, ὡς λέγετε, μήτηρ θυσιασθεῖσα χάριν τοῦ τέκνου της, ὅπερ λατρεύει. Ἀκριβῶς δι' αὐτὸ πάσχει σήμερον, δι' αὐτὸ δὲν σᾶς ἀγαπᾷ, δι' αὐτὸ ἴσως καὶ σᾶς μισεῖ, ἐὰν τοῦτο εἶναι ἀληθές.

Μέχρι τῆς χθὲς ἔτι ἠγάπα καὶ ἠγαπᾶτο, ἐλάτρευε καὶ ἐλατρεύετο. Ἡ πρὸς αὐτὴν στοργὴ τῆς θυγατρός της τὴν ἀπεζημίου διὰ πάσας τὰς θυσίας, ἃς ὑπέστη χάριν αὐτῆς. Δι' αὐτὴν ἡ ἀγάπη τοῦ τέκνου ἀντεπροσώπευε γονεῖς, σύζυγον, κοινωνίαν, χαράς, διασκεδάσεις, πλοῦτον, τιμὰς καὶ ἀξιώματα. Ἡ καρδία της πλήρης τῆς ἀγάπης αὐτῆς ἔπλεεν εἰς ὠκεανὸν χαρᾶς, αἱ ἡμέραι της διήρχοντο ἐν διαρκεῖ μέθῃ, ἐν διηνεκεῖ ἀπολαύσει.

Ἀλλ' ἡ ἀνθρωπίνη καρδία ἔχει τὰς φάσεις της, ὧν τοὺς ἀμετατρέπτους νόμους ὑφιστάμεθα κατὰ φυσικὴν ἀνάγκην. Ἤλθετε ὑμεῖς, ὅστις ἐπληρώσατε διὰ νέας ζωῆς, διὰ νέας χαρᾶς, διὰ νέας εὐτυχίας τὴν ὕπαρξιν τοῦ τέκνου της. Ἤλθετε ὑμεῖς, ὅστις ἐνεπνεύσατε αὐτῇ τὸν ἔρωτα, τὴν ὑψίστην δηλαδὴ ἐκδήλωσιν τῆς ἀγάπης καὶ στοργῆς, καὶ τὸ αἴσθημα τοῦτο μὲ τὸν ἀνοικτίρμονα ἐγωϊσμόν του ἐνέκρωσεν, ἀπέσβεσε σχεδὸν πᾶν ἄλλο αἴσθημα ἐν τῇ ψυχῇ τῆς κόρης.

Ἡ μήτηρ μὲ τὸ διεισδύον εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς τοῦ τέκνου της ἄγρυπνον ὄμμά της εἶδε μὲ πόνον καὶ μὲ ὀδύνην ὅτι ἡ ἀγάπη, ἣν αὐτὴ εἶχε ριζώσει διὰ τόσων πόνων καὶ θυσιῶν, διὰ τόσης στοργῆς καὶ αὐταπαρνήσεως, καὶ ἣν ἐκαλλιέργει ἐπὶ σειρὰν χρόνων, ἀκάματος. ἀνεξάντλητος, ποτίζουσα αὐτὴν διὰ τῶν ζωογονεστέρων ἱκμάδων τῆς ζωῆς της, ὅτι ἡ ἀγάπη αὕτη ἐξερριζώθη ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, ἐποδοπατήθη ἀνηλεῶς ὑπὸ τοῦ ἀθρόως καὶ θριαμβευτικῶς εἰσδύσαντος ἐν τῇ παρθένῳ τῆς κόρης καρδίᾳ τρυφερωτέρου καὶ ἐπικρατεστέρου αἰσθήματος τοῦ ἔρωτος. Ἠσθάνθη, καὶ ἐπειδὴ ἠγάπα ὡς ὀλίγαι ἀγαπῶσιν, ἐνόησεν ὅ,τι ἀπώλεσε.

Καὶ ἀληθῶς ἡ κόρη ἀπωλέσθη διὰ τὴν μητέρα, ἐὰν σᾶς ἀνήκῃ ὁλοψύχως, ἐὰν σᾶς λατρεύῃ περιπαθῶς, ἐὰν σᾶς ἀγαπᾷ ὡς αἱ γυναῖκες εἰξεύρουσι νὰ ἀγαπῶσι. Δι' ὑμᾶς ἀνθοῦσιν ἤδη ἐπὶ τοῦ γελαστοῦ προσώπου της τὰ ρόδα τῆς ἀνοίξεως. Δι' ὑμᾶς οἱ ὀφθαλμοί της σπινθηροβολοῦσι, καὶ τὸ στόμα της ψιθυρίζει προσευχήν. Δι' ὑμᾶς αἱ γλυκεῖαι ἐκμυστηρεύσεις, δι' ὑμᾶς αἱ στοργικώτεραι σκέψεις, δι' ὑμᾶς οἱ φόβοι καὶ αἱ ἀνησυχίαι, δι' ὑμᾶς τὰ πλήρη ὑποσχέσεως μειδιάματα, δι' ὑμᾶς τέλος ὅλα τὰ ἄνθη τοῦ γελαστοῦ καὶ μυστηριώδους τούτου κήπου, ὅστις ὀνομάζεται γυναικεία καρδία, ὃν αὐτὴ ἡ μήτηρ ἐδημιούργησεν, ἔπλασεν, ἐκαλλιέργησεν, ἐξωράϊσεν καὶ ἐν ᾧ μέχρι χθὲς ἔτι ἀποκλειστικῶς ἐβασίλευεν.

Ἐντεῦθεν τὸ αἴσθημα τῆς ζηλοτυπίας της, ἢ μᾶλλονὴ ἐκδήλωσις τοῦ πόνου, τῆς ἀπογοητεύσεως, τῆς ἀπελπισίας. Ἀγαπᾷ τόσον τὸ τέκνον της, ὥστε καὶ σήμερον, ὅτε ἡ καρδία ἐκείνης τὴν ἐπρόδωκε, δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ τὴν μεμφθῇ, νὰ τὴν αἰτιασθῇ. Εἶσθε σεῖς ὁ κλέπτης, ὅστις τῇ ἐκλέψατε τὸν θησαυρόν της, ὅστις τῇ ἀφῃρέσατε τὴν ζωήν της. Ἐὰν ἀντὶ νὰ ὀργίζησθε τὴν περιεβάλλετε διὰ τῆς στοργῆς, ἣν ἀκουσίως σας τῇ ὑπεξῃ-

ρέσατε, ἐὰν ἡ κόρη της ἀρχίσῃ ἀνταποδίδουσα αὐτῇ ἐλάχιστον μέρος τῆς ἀγάπης καὶ τῶν θωπειῶν της, τότε ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ἁρμονία θὰ βασιλεύωσι μεταξύ σας καὶ ἡ μήτηρ θὰ καταστῇ ὁ ἀγαθὸς δαίμων τοῦ οἴκου, ἀγρυπνοῦσα νυχθημερὸν ἐπὶ τῆς εὐημερίας τῶν τέκνων της.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΛΟΣ

Ἡ παράλογος ἐπιζήτησις τοῦ κάλλους καταστρέφει τὴν ὑγείαν πολλῶν γυναικῶν, ὧν τὸ σῶμα ἐξασθενεῖ, μαραίνεται, καὶ βαθμηδὸν ἀπόλλυσι τὰς ὡραίας ἀναλογίας, ἃς τῷ ἐδώρησεν ἡ φύσις.

Ἡ ἀγωνία, ἥτις μᾶς καταλαμβάνει, ὅπως φαινώμεθα ὡραῖαι σκοτίζει τὴν διάνοιάν μας, ἐλαττοῖ τὴν εὐφυΐαν μας καὶ ἀφαιρεῖ τὸ φυσικὸν τῆς γυναικὸς γόητρον. Δὲν ἀναθεματίζομεν εἰμὴ τὴν φαντασιώδη ἐκείνην καλλονήν, ἣν μόνη ἡ ἰδιοτροπία δημιουργεῖ.

Ἡ πραγματικὴ καλλονὴ συμβαδίζει πρὸς τοὺς φυσικοὺς νόμους, ἡ φανταστικὴ τοὐναντίον εἶναι ἀποτέλεσμα ψευδοῦς τέχνης. Ἐὰν ἡ φύσις καὶ ἡ καλλαισθησία ὡδήγουν τὰ αἰσθήματά μας, τὸ κάλλος οὐδεμίαν θὰ εἶχε σχέσιν μετὰ τῆς φαντασίας. Δυστυχῶς δὲν ἔχουν πᾶσαι τὴν δύναμιν νὰ βλέπωσιν ὅ,τι εἶναι καλὸν ἐν τῇ φύσει.

Ὑπάρχουσι γυναῖκες, αἵτινες διὰ τῆς ἐπιθέσεως ἐπὶ τοῦ προσώπου φαρμάκων, ἀλοιφῶν καὶ κόνεων καθιστῶσι τὴν ἐπιδερμίδα τόσῳ σκληράν, ὥστε οἱ πόροι αὐτῆς κλείουσι καὶ πᾶσα ἡ προσωπικὴ καλλονή των καταστρέφεται.

Τὰ θύματα τοιαύτης ἀκατανοήτου φιλαρεσκείας ἔχουσι τὸς αὐτάς, ἃς καὶ οἱ βάρβαροι περὶ κάλλους ἰδέας, δύνανται δὲ νὰ ταχθῶσιν εἰς τὴν αὐτὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν μετ' ἐκείνων μοῖραν.

Περιπαίζομεν τοὺς Κινέζους, οἵτινες πιέζουσι καὶ στρεβλόνουσι τοὺς πόδας τῶν γυναικῶν των, ἀλλ' ἆρα τὸ ἔθιμον τοῦτο εἶναι γελοιωδέστερον τοῦ ὠθοῦντος ἡμᾶς νὰ σφίγγωμεν ἀνηλεῶς τὸν κορμὸν τοῦ σώματός μας, ἵνα λεπύνωμεν τὴν ὀσφύν, πιέζουσαι ἀπανθρώπως τὸν στόμαχον, παρακωλύουσαι τὴν τακτικὴν τοῦ ὀργάνου τούτου λειτουργίαν καὶ προκαλοῦσαι παλμοὺς τῆς καρδίας, δυσπεψίας, πόνους καὶ λιποθυμίας;

Ἐὰν δὲν εἴχομεν ἐξοικειωθῆ εἰς τὸ χιμαιρικὸν κάλλος ὀσφύος τόσον πεπιεσμένης, ἡ συνείδησις ἡμῶν ἤθελεν ἐξεγερθῆ κατὰ τῆς μωρᾶς ταύτης συνηθείας, εἰς ἣν ὑποβαλλόμεθα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ φανῶμεν χαριέστεραι. Πολλαὶ ἐξ ἡμῶν ἀγνοοῦσι τοὺς κινδύνους, εἰς οὓς ὑποβάλλονται, ἄλλαι δ' ἀψηφῶσιν ἐν ἐπιγνώσει τοὺς νόμους τῆς ὑγιεινῆς.

Ὑποθέσωμεν ὅτι τὸ δικαστήριον καταδικάζει ἐγκληματίαν νὰ πιέζῃ τὸ σῶμά του διὰ στηθοδέσμου, δὲν ἠθέλομεν θεωρήσει τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὡς βάρβαρον ; Καὶ ἐν τούτοις αἱ πλεῖσται ἐξ ἡμῶν, λεπτοφυέσταται φύσει, ὑποβάλλονται εἰς τὸ μαρτύριον τοῦτο ἑκουσίως, ἐπιδιώκουσαι, ὡς προεῖπομεν, κάλλος ὅλως χιμαιρικόν.

Ἡ ὡραιότης εἶναι λοιπὸν τόσον σπανία παρὰ τῇ γυναικί, ὥστε νὰ ἀναγκάζῃ αὐτὴν νὰ καταφεύγῃ εἰς τὴν τέχνην καὶ εἰς τὸ ψεῦδος πρὸς φαινομενικὴν τοὐλάχιστον ἐπίτευξιν αὐτῆς ;

Αἱ πλεῖσται ἐξ ἡμῶν ἀγνοοῦσιν, ὅτι ὅσον ὡραῖαι καὶ ἂν εἶναι, ὅταν προσπαθῶσι νὰ ἀναδειχθῶσιν ὡραιότεραι, καταστρέφουσι καὶ αὐτὴν τὴν καλλονήν, ἣν κατέχουσι.

Ποῦ ἆρα ἔγκειται τὸ κάλλος ; εἰς τοὺς μεγάλους ὀφθαλμούς ; εἰς τὸ μικρὸν στόμα ; εἰς τὰ μεγάλα ἢ τὰ μικρὰ τοῦ προσώπου χαρακτηριστικά ;

Ἡ φύσις ἀπαντᾷ εἰς τὴν ἐρώτησίν μας ταύτην, ἀκολουθοῦσα ἀμεταβλήτους τινὰς κανόνας. Ἐν τῇ ἀναλογίᾳ καὶ συμμετρίᾳ τῶν διαφόρων τοῦ προσώπου καὶ τοῦ σώματος μερῶν ἔγκειται τὸ μυστήριον τῆς καλλονῆς.

Ἐν μιᾷ λέξει κάλλος εἶναι τὸ ἄθροισμα ἁρμονικῶν καὶ εὐαρέστων τὴν θέαν γραμμῶν καὶ χαρακτήρων. Ἐπειδὴ δὲ τὸ κάλλος ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀναλογίας καὶ φυσικῆς συμμετρίας διὰ τοῦτο δὲν εἶναι καὶ σπάνιον. Ἡ ἀναλογία εἶναι θησαυρός, ὃν ἡ φύσις ἐβώρησεν εἰς τὰς γυναῖκας πάντων τῶν κλιμάτων, πλὴν τῶν παραμορφωμένων καὶ συστηματικῶν δυσειδῶν, σχεδὸν δὲ ὅλαι αἱ γυναῖκες εἶναι εὐειδεῖς καὶ θὰ μείνωσι τοιαῦται, ἐὰν ἔχωσι τὴν φρόνησιν νὰ μεριμνῶσι διὰ τὴν σωματικήν των εὐεξίαν, μέριμναν περὶ ἧς προσθέτομεν ἔτι ὀλίγας λέξεις.

Δὲν δυνάμεθα βεβαίως οὔτε νὰ προσθέσωμεν, ἀλλ' οὔτε νὰ ἀφαιρέσωμέν τι ἐκ τοῦ σώματός μας, οὔτε νὰ καταστρέψωμεν τὸ μέγεθος ἢ τὴν συμμετρίαν τῆς κεφαλῆς, ἀλλ' οὔτε νὰ τροποποιήσωμεν τὴν χάριν τῆς σωματικῆς μας ἀναλογίας. Ἐν τῇ ἱστορικῇ περιόδῳ, ἐν ᾗ ζῶμεν, αἱ φυλαὶ καὶ οἱ λαοὶ εἶναι τόσον ἀναμεμιγμένοι, ὥστε δὲν δυνάμεθα νὰ ἀπαιτήσωμεν τὴν ἰδεώδη ἀγνότητα τῶν γραμμῶν καὶ τῶν σχημάτων, ἥτις διέκρινε τοὺς ἀρχαίους. Ἀλλ' ὅ,τι ἀπαντᾷ εἰς τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς ἄνδρας ἔτι τῆς σήμερον εἶναί τι καλλίτερον καὶ εὐχαριστότερον τούτου: εἶναι τὸ ἐπιφαινόμενον σφρῖγος καὶ ἡ ἐκθηλυμένη πνευματικὴ ζωή, εἶναι ἡ ὑγεία καὶ ἡ αὐτενέργεια, αἱ προδίδουσαι τόσην αἴγλην, τόσον κάλλος εἰς τὴν φυσιογνωμίαν. Σῶμα καλῶς ἀνεπτυγμένον, φυσιογνωμία ἀξιοπρεπὴς καὶ ἐκφραστικὴ προσδίδουσιν ἐπισημότητά τινα εἰς τὴν ἀνθρωπίνην κατατομὴν ὡς μαρτυροῦντα τὴν ἀπὸ κοινοῦ τοῦ πνεύματος καὶ σώματος ἀνάπτυξιν.

Δὲν προσέχει τις πολὺ εἰς ἀτέλειάν τινα τοῦ σχήματος καὶ τῆς γραμμῆς, ὅταν ἡ ἔκφρασις τοῦ προσώπου εἶναι εἰλικρινὴς καὶ διαυγής. Τὸ ἀληθὲς κάλλος, τὸ κάλλος τῆς ζωῆς, τὸ κάλλος τὸ θέλγον καὶ ἀρέσκον καὶ γοητεῦον ἔγκειται εἰς ἀγνὸν καὶ καθαρὸν χρῶμα, εἰς ὀφθαλμοὺς λάμποντας, εἰς ὀδόντας λευκούς, εἰς χείλη ἐρυθρὰ καὶ μειδιῶντα, εἰς πρόσωπον εὐφυὲς καὶ εὐχάριστον. Ἡ διατήρησις τοῦ κάλλους τούτου ἐξαρτᾶται μεγάλως καὶ ἐκ τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς εὐεξίας, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς καλῆς τροφῆς καὶ ἐκ τῆς τελείας πέψεως.

Ὅταν ἡ χώνευσις γίνηται κακῶς, τὸ χρῶμα εἶναι μολυβδῶδες, οἱ ὀφθαλμοὶ ἄνευ ἐκφράσεως, ἡ στρογγυλότης τῶν μελῶν μετριάζεται, ἡ κόμη πίπτει καὶ ἡ ὑπολειπομένη λευκαίνεται προώρως. Ἡ τελεία λοιπὸν ἀναλογία ἐξαρτᾶται ἐντελῶς ἐκ τῆς καλῆς διαθρεπτικῆς καταστάσεως, ὡς καὶ ἐκ τῆς καθαριότητος καὶ τῆς ἐν γένει διαίτης, ἣν ἡ ὑγιεινὴ καὶ λογικὴ ἐπιβάλλει εἴς τε τὸ πνεῦμα καὶ τὸ σῶμά μας.

Μαρία Βερύ, ἰατρός

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΔΥΝΑΤΑΙ ΝΑ ΑΝΑΠΛΗΡΩΣΗ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ

Α'.

Παρὰ πολλῶν γονέων ἀπηυθύνθη ἡμῖν ἡ ἐρώτησις, ἐὰν ἡ κατ' οἶκον ἀγωγὴ καὶ ἐκπαίδευσις τῶν τέκνων εἶναι προτιμοτέρα τῆς ἐν τῇ σχολῇ τοιαύτης. Πολλαὶ μητέρες ἰδίᾳ ἀνομολογοῦσι τὴν ἀδυναμίαν των καὶ τὰς δυσκολίας ἃς ἀπαντῶσι διὰ τὴν ἀνατροφὴν τῶν ἀρρένων τέκνων των. Πρέπει νὰ τὰ κλείσωμεν εἰς τὸ σχολεῖον, λέγουσιν, ἵνα τέλος ὑποταχθῶσιν εἰς τὴν σχολικὴν πειθαρχίαν, ἵνα ἀπαλλαγῶμεν τοῦ καθημερινοῦ θορύβου καὶ τῶν συγχύσεων καὶ φωνῶν, ἃς ἡ ἐν τῷ οἴκῳ διαμονή των ἐπάγεται πάντοτε.

Δὲν δυνάμεθα βεβαίως οὔτε νὰ ἐπικροτήσωμεν εἰς τοιαύτας τῶν μητέρων περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων των ἰδέας, ἀλλ' οὔτε εἰς τὰ αἰσθήματα, ἅτινα ὑπαγορεύουσι τὰς ἰδέας ταύτας.

Ἡ μήτηρ ἥτις λέγει, δὲν δύναμαι νὰ ἀναθρέψω τὸν υἱόν μου, ὁμολογεῖ σιωπηλῶς ὅτι δὲν θελει νὰ πράξῃ τοῦτο, ὅτι ἡ μητρότης δι' αὐτὴν δὲν εἶναι καθῆκον, ἀλλ' ἁπλῆ τέρψις, ἁπλῆ διασκέδασις, ὅτι εἰς οὐδεμίαν ἐννοεῖ νὰ ὑποβληθῇ χάριν τῶν τέκνων της στέρησιν καὶ θυσίαν, πλὴν τῆς ὑλικῆς, ἥτις εἶναι ἡ ὑστάτη, προκειμένου περὶ τῆς οἰκογενειακῆς εὐτυχίας.

Εἰς τὰς παρατηρήσεις μας ταύτας, ἃς φιλικῶς καὶ μετ' ἐπιφυλάψεων ἀντετάξαμεν εἰς νέαν μητέρα, αὕτη παρετήρησεν, ὅτι ἀκριβῶς διότι κήδεται τῆς εὐτυχίας τοῦ τέκνου της, ἀποφασίζει νὰ τὸ ἀπομακρύνῃ τῆς πατρικῆς ἑστίας, καὶ νὰ τὸ ἐμπιστευθῇ εἰς τὰς χεῖρας ἀνθρώπου, ὅστις εἰδικῶς ἠσχολήθη εἰς τὴν παιδαγωγίαν. Καὶ πρὸς ἐπικύρωσιν τῶν λόγων της προσέθηκεν ὅτι ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἐν τῇ σχολῇ ἀγωγὴ καὶ ἐκπαίδευσις ἐξασκεῖ ὑγιεστάτην καὶ ἐνεργητικωτάτην ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρος, τῶν ἀρρένων ἰδίᾳ τέκνων. Ὅτι ἀναγκαζόμενα ἀπὸ τῆς τρυφερᾶς των ἡλικίας νὰ ὑπερασπίζωσιν ἑαυτὸ ἀπὸ τὰς ἐπιθέσεις τῶν συμμαθητῶν καὶ φίλων των, σχηματίζουσι χαρακτῆρα σταθερὸν καὶ ἀνδροπρεπῆ. Ὅτι γίνονται δίκαιοι, διότι ἡ σχολικὴ πειθαρχία τοῖς ἐπιβάλλει τὸν πρὸς τὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων σεβασμόν. Ὅτι ὁ τῆς σχολῆς λιτός, ἁπλοῦς καὶ ἀνεπιτήδευτος βίος ταπεινώνει τοὺς φύσει ὑπερηφάνους, συγκρατεῖ τὰς ὁρμὰς τῶν φιλοδόξων, καὶ ἐνισχύει τοὺς δειλοὺς καὶ ἀναποφασίστους. Ὅτι ἡ ἀναπτυσσομένη ἅμιλλα ἀναγκάζει καὶ τὸν ὀκνηρότερον εἰς τὴν ἐργασίαν, καὶ ἡ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν διδασκαλία ὀξύνει ἐπὶ τέλους καὶ τὴν μᾶλλον ἀμβλεῖαν ἀντίληψιν.

Βεβαίως ὅλας αὐτὰς τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ πλεονεκτήματα τοῦ σχολικοῦ βίου παραδεχόμεθα καὶ ἀναγνωρίζομεν. Ἀδυνατοῦμεν ὅμως νὰ μὴ παρατηρήσωμεν, ὅτι ἐν τοῖς παιδαγωγείοις ὡς ἀναπτύσσεται ἡ ἅμιλλα καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρεταί, ἃς ἀπηριθμήσαν ἡμῖν, συναναπτύσσονται καὶ ἐλαττώματα, ἅτινα ἐξασκοῦσι φοβερὰν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ παιδός. Τὸ ψεῦδος, ὁ φθόνος, ἡ κενοδοξία, ὁ ἐγωϊσμός, ἡ ὑποκρισία, ἡ ἰδιοτέλεια, ἡ ἁπληστία εἶναι πάθη κυοφορούμενα ἐπὶ τῶν σχολικῶν θρανίων καὶ ἐκδηλούμενα ὑπὸ τὴν εἰδεχθῆ καὶ ἀποτρόπαιον αὐτῶν μορφὴν βραδύτερον ἐν τῷ κοινωνικῷ βίῳ.

Εἰς τοῦτο ὁ παιδαγωγὸς δὲν εὐθύνεται. Ἐὰν ἡ μήτηρ καὶ ὁ πατὴρ δὲν κατορθοῦσι νὰ μελετήσωσι καὶ διαγνώσωσι τὸν χαρακτῆρα ἑνὸς τέκνου των καὶ καταλλήλως νὰ ἐπιληφθῶσι τῆς μορφώσεως αὐτοῦ, πῶς δύναται ὁ παιδαγωγός, ὁ ἔχων ἀπέναντί του ἑκατοντάδας μαθητῶν νὰ ἀσχοληθῇ ἰδιαιτέρως εἰς μόρφωσιν ἑνὸς ἑκάστου τούτων συμφώνως πρὸς τὴν φύσιν καὶ τὰ αἰσθήματά του; Ἐγκαταλείψατε παῖδα χαρακτῆρος ἀγρίου ἢ δειλοῦ πως ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἔνθα βασιλεύει ἡ δύναμις τοῦ ἰσχυροτέρου. Θὰ γίνῃ ἢ σκληρὸς ἢ ἄνανδρος, ἢ τύραννος ἢ ποταπός. Δὲν ὁμιλοῦμεν περὶ τῶν λοιπῶν ἐλαττωμάτων καὶ κακιῶν, αἵτινες ἀναπτύσσονται, ὁσάκις ὁ τρυφερὸς παῖς ἀφεθῇ ἄοπλος καὶ ἀνυπεράσπιστος ἐν τῇ πάλῃ, ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς ζωῆς, ὅστις ἄρχεται μεθ' ὅλης τῆς δυνάμεώς του ἐν τοῖς θρανίοις τοῦ σχολείου, ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ εἰδημονεστέρου τῶν παιδαγωγῶν, ὅστις οὔτε νὰ ὑπερασπισθῇ, ἀλλ' οὔτε νὰ ὁπλίσῃ μὲ τὰ κατάλληλα ὅπλα ἕκαστον μαθητήν του δύναται.

Μεθ' ὅσα λοιπὸν καὶ ἂν μᾶς εἴπωσιν ὅλοι οἱ παιδαγωγοὶ καὶ ὅλοι οἱ σοφοὶ τοῦ κόσμου ἐπιμένομεν εἰς τὴν ἰδέαν, ὅτι ὁ μόνος ὃν ἡ φύσις, ὃν ὁ Θεὸς ἔταξε παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ παιδός, ἵνα ὁπλίσῃ καὶ ὑπερασπίσῃ αὐτὸν μέχρι τῆς ἐφηβικῆς τοὐλάχιστον ἡλικίας εἶναι ἡ μήτηρ. Ἐὰν αὕτη δὲν δώσῃ εἰς τὸ τέκνον της διὰ τοῦ παραδείγματος καὶ τοῦ βίου της τὰ πρῶτα μαθήματα τῆς ἀκεραιότητος καὶ τιμῆς, ἐὰν δὲν δώσῃ μορφὴν ὑγιᾶ καὶ σχῆμα σταθερὸν εἰς τὰς ἀβεβαίους ἐκδηλώσεις τῆς ἠθικῆς τοῦ τέκνου της ὑποστάσεως, ἐὰν δὲν ριζώσῃ ἐν τῇ ψυχῇ του τὴν φρίκην καὶ ἀποστροφὴν πρὸς τὸ ψεῦδος καὶ τὴν βλοσυρίαν, κατ' οἶκον διδάσκουσα καὶ διδασκομένη ἐνταῦτῳ, ὁ ἐν τῇ σχολῇ ἀπὸ κοινοῦ βίος ἢ κατασυντρίβει ἢ διαφθείρει τὴν νεαρὰν ταύτην ὕπαρξιν.

Αἱ μητέρες, λέγουσιν, ἀνατρέφουσι κακῶς τὰ τέκνα των, διότι τὰ ἀγαπῶσι μετὰ τυφλῆς στοργῆς. Οὐδὲν τούτου ἀνακριβέστερον. Ἡ ὀξυδέρκεια τῆς μητρὸς εἶναι ἀσυγκρίτως ὑπερτέρα τοῦ διασημοτέρου ψυχολόγου παιδαγωγοῦ. Ἴσως κρύπτει, ὑπὸ ἁγίου ἐμπνεομένη αἰσθήματος, τὰ ἐλαττώματα ἐκείνων, οὓς ἀγαπᾷ, ἴσως τὰ ἀρνεῖται, ἀλλὰ τὰ βλέπει, τὰ ἀναγνωρίζει πάντοτε. Λέγουσιν ὅτι αἱ μητέρες εἶναι ἀδύνατοι. Καὶ τοῦτο ψευδές. Μήτηρ ἥτις ἀνατρέφει τὰ τέκνα της εἶναι ἰσχυροτέρα δι' αὐτὰ καὶ ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν πατέρα ἔτι. Ἴδετε τὴν παρὰ τὴν κλίνην τοῦ πάσχοντος, τοῦ ψυχορραγοῦντος τέκνου της, ἴδετε τὴν παλαίουσαν νυχθημερόν, διεκδικοῦσαν αὐτὸ πρὸς τὸν θάνατον καὶ ἐξερχομένην νικήτριαν, ἵνα κατανοήσητε τὴν δύναμίν της, τὴν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀνδρός, ἐπὶ τοῦ τέκνου ὑπεροχήν της.

ΕΝ ΣΠΟΥΔΑΙΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Θὰ ἐπανέλθῃ ἄρα ἐπὶ τοῦ τάπητος τὸ ζήτημα τῆς πολυγαμίας; Πρὸ τοιούτου διλήμματος εὑρίσκονται κατ' αὐτὰς πολλοὶ μεγάλοι καὶ ἔξοχοι νόες τοῦ αἰῶνός μας, παρακολουθοῦντες τὴν ἀμείλικτον στατιστικὴν τῆς πεπολιτισμένης Εὐρώπης, καθ' ἣν ὁ ἀριθμὸς τῶν γυναικῶν καθίσταται ὁσημέραι πολὺ ἀνώτερος τοῦ τῶν ἀνδρῶν. Ἐν Ἀγγλίᾳ μόνον, ἐξαιρουμένης τῆς Σκωτίας καὶ Ἰρλανδίας, αἱ γυναῖκες ὑπερτεροῦσι τοὺς ἄνδρας κατὰ ἐννεακοσίας ὅλας χιλιάδας, ἤτοι ἐννεακόσιαι χιλιάδες γυναικῶν κατ' ἀγάγκην θὰ μείνωσιν ἢ μένουσιν ἄγαμοι. Ἐὰν δὲ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ γάμος εἶναι τὸ μόνον φυσικὸν στάδιον, ὅπερ ἡ κοινωνία ἀναγνωρίζει ἐπισήμως εἰς τὴν γυναῖκα, ἀνάγκη νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι εὑρισκόμεθα πρὸ κοινωνικοῦ προβλήματος μεγίστης σπουδαιότητος, τοῦ ὁποίου ἡ θεραπεία ἀποβαίνει ἐντελῶς ἀνέφικτος.

Ἡ πολυγαμία ἀπαγορεύεται καὶ θεωρεῖται ἀντιχριστιανική, καίτοι ἀντίκειται μᾶλλον εἰς τὰς ἰδέας τοῦ πολιτισμοῦ ἢ τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Ἡ μόνη παρουσιαζομένη θεραπεία τοῦ κακοῦ τούτου ἔγκειται εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῆς γυναικὸς ἐν ταῖς δημοσίαις θέσεσιν, ὡς καὶ εἰς πᾶν στάδιον, ἐν ᾧ δύναται αὕτη νὰ συναγωνισθῇ μετὰ τοῦ ἀνδρός.

Δὲν εἶναι δὲ μόνον ἐν Ἀγγλίᾳ, Σκωτίᾳ, Ἰρλανδίᾳ καὶ Ἑλβετίᾳ, ἔνθα ὁ ἀριθμὸς τῶν γυναικῶν ὑπερτερεῖ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνδρῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ Εὐρωπαϊκὰ κράτη. Οὕτως ἐν Γαλλίᾳ ἡ μικρὰ ἱστορικὴ πόλις τοῦ Ὑβετὼ ἐκλείπει ὁσημέραι, ἐλαττουμένου ἰδίᾳ καθ' ἑκάστην τοῦ ἀνδρικοῦ πληθυσμοῦ. Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ στατιστικὴν ὑπάρχουσι θήλεα τέκνα ὑπερβαίνοντα τὰ ἄρρενα κατὰ διακόσια ἐννενήκοντα τρία, ἔγγαμοι γυναῖκες τοὺς ἀγάμους ἄνδρας κατὰ πεντήκοντα καὶ χῆραι τοὺς χήρους κατὰ τριακοσίους δέκα πέντε.

Ὁ λόρδος Σαλισβουρὴ πτοηθεὶς πρὸ τοῦ ἀνδρικοῦ τούτου ἐκφυλισμοῦ ἐπρότεινεν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Βουλὴν νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὰς γυναῖκας, ὡς ἐπισφράγισιν τοῦ αἰῶνος τούτου, πολιτικὴν ψῆφον, ἐξασφαλίζων οὕτως ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἐν Ἀγγλίᾳ ἓν ἑκατομμύριον ψήφων.

Ἑλένη Γεωργιάδου.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Συζυγικὴ ἀφοσίωσις. Εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ Κώμου ἀπεβίωσε κατ' αὐτὰς νεωτάτη γυνή, ὀνομαζομένη Ἀγγέλα Γιλαρδόνη, θῦμα τῆς πρὸς τὸν σύζυγόν της ἀγάπης της. Οὗτος ἔπασχεν ἐκ φθίσεως. Ἐκείνη δέ, ἵνα παρατείνῃ τὴν ὀλονὲν ἐκλείπουσαν ζωὴν του, τὸν ἔτρεφε διὰ τοῦ γάλακτός της. Διὰ τῆς ἡρωικῆς ταύτης πράξεώς της προσεβλήθη ὑπὸ τῆς αὐτῆς ὡς καὶ ἐκεῖνος παθήσεως καὶ ἀπέθανε μάλιστα πρὸ αὐτοῦ.

Ὁ παράδεισος τῶν ὑπηρετριῶν. Ἡ Αὐστραλία εἶναι ὁ παράδεισος τῶν ὑπηρετριῶν. Ἀδύνατον νὰ εὕρῃ τις μαγείρισσαν μὲ μισθὸν κατώτερον ἑβδομήκοντα πέντε φρ. κατὰ μῆνα. Αἱ λοιπαὶ δὲ ὑπηρέτριαι ἔχουσι δίωρον ἐλευθερίαν καθ' ἑκάστην, ὅπως ἐξέρχωνται εἰς περίπατον ἢ ἀσχολῶνται εἰς ἐκμάθησιν ὡραίας τινὸς τέχνης.

Ὁ θρίαμβος τῆς μικτῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἡ μικτὴ ἐκπαίδευσις, λέγει ἀμερικανικὴ ἐφημερίς, κατήγαγε κατ' αὐτὰς ἀληθῆ θρίαμβον. Ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τοῦ Κανσᾶς ἐτελέσθη κατ' αὐτὰς ἡ ἑορτὴ τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ἀπὸ κοινοῦ ἐκπαιδεύσεως ἀμροτέρων τῶν φύλων. Καθ' ὅλον τοῦτο τὸ χρονικὸν διάστημα οὔτε ὑπόνοια κἂν σκανδάλου ὑπῆρξεν ἀνὰ πάντα τὰ σχολεῖα τοῦ κράτους.

Αἱ γυναῖκες τῆς Ὠκεανίας πολίτιδες. Ὡς γνωστόν, ἐν Νέᾳ Ζηλανδίᾳ ἐχορηγήθη εἰς τας γυναῖκας τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου. Τὸ ἄρθρον τὸ ἀναγόμενον εἰς τὴν πολιτικὴν ταύτην τῶν γυναικῶν χειραφέτησιν ἔχει οὕτω: «Πᾶσα γυνή, ἔχουσα ἰδίαν ἢ ἐπ' ἰδίῳ ὀνόματι κατοικίαν, ἔχει τὸ δικαίωμα ὄχι μόνον νὰ ἐκλέγῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐκλέγηται βουλευτής».

Διεθνὲς συνέδριον γυναικῶν ἐν Χικάγῳ. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐν Χικάγῳ Ἐκθέσεως ἡ κ. May Vright Sewal, πρόεδρος τοῦ μεγάλου συμβουλίου τῶν γυναικῶν τῆς Ἀμερικῆς, προέτεινεν εἰς τὰ λοιπὰ τοῦ συμβουλίου μέλη νὰ διοργανώσωσι διεθνὲς συνέδριον γυναικῶν.

Πῶς μορφώνουν τοὺς χωρικοὺς των οἱ πεπολιτισμένοι. Ἡ ἐθνικὴ ἑταιρία τῆς ὑγιεινῆς ἐν Γαλλίᾳ προσφέρει γενναίαν ἀμοιβὴν εἰς ἀριθμόν τινα κυριῶν, αἵτινες ἤθελον ἀναλάβει νὰ περιέρχωνται τὰ χωρία τῆς Γαλλίας καὶ ἐν εἴδει δημοσίων διαλέξεων νὰ δώσωσι στοιχειώδη μαθήματα ὑγιεινῆς ἐπὶ τῆς μαγειρικῆς, τῆς διαίτης τῶν ἀσθενῶν καὶ ἐν γένει τῆς καθημερινῆς διαίτης. Αἱ δεχόμεναι τὴν τοιαύτην ἀποστολὴν πρέπει νὰ εἶναι τοὐλάχιστον εἰκοσιπενταέτιδες. νὰ ἔχωσιν ὑπηρετήσει τοὐλάχιστον ἐπὶ τρεῖς μῆνας εἰς νοσοκομεῖόν τι καὶ νὰ ἔχωσιν ἀκολουθήσει μαθήματα ὑγιεινῆς, μαγειρικῆς, στοιχειώδους ἀνατομίας, φυσιολογίας καὶ οἰκιακῆς οἰκονομίας. Πρὶν ἢ καταταχθῶσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ὑποβάλλονται εἰς θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς ἐξετάσεις.

Τὸ προσκύνημα τῶν χορευτριῶν τοῦ γαλλικοῦ μελοδράματος. Δὲν εἶναι ἱερόν τι λείψανον ἁγίου, ἀλλ' οὔτε ναὸς ἀρχαῖος ἀπομεμακρυσμένος τῆς γαλλικῆς πρωτευούσης. Συνίσταται ἁπλῶς εἰς ἀπότομόν πως ἀνάβασιν μέχρι τῆς στέγης τοῦ γαλλικοῦ μελοδράματος, εἰς τεχνικὴν ἀναρρίχησιν ἐπ' αὐτοῦ μέχρι τοῦ ἁγάλματος τοῦ Ἀπόλλωνος.

Κατὰ παράδοσιν ὀρχηστικὴν ἀρκεῖ νὰ ἐγγίσῃ τις τὴν λύραν τοῦ Ἀπόλλωνος ἵνα ἐξασφαλίσῃ ἐν τῷ σταδίῳ τῆς Τερψιχόρης μέλλον πλῆρες θριάμβων καὶ ἐπιτυχίας. Ἰδοὺ ὁ λόγος, δι' ὃν αἱ χορεύτριαι τοῦ γαλλικοῦ μελοδράματος ἀνέρχονται ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην τὴν στέγην τοῦ θαυμασίου τούτου οἰκοδομήματος καὶ ἐπιστρέφουσιν, ἀφοῦ ἐγγίσωσι διὰ τοῦ ἄκρου τῶν δακτύλων των τὴν λύραν, εὐέλπιδες καὶ ἐνθουσιασμέναι. Εἶναι τὸ ἱερόν των προσκύνημα καὶ ἔχει βεβαίως τὴν ἀξίαν του, τοὐλάχιστον διὰ τὰς χορευτρίας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον. Δ. Ε. **Φιλιπούπολιν.**—Κ.Ν.Γ. **Κωνσταντινούπολιν,**—Κ.Ι. Ζ. **Βατούμ.** Ἐχάσαμεν ὑπομονὴν ἀναμένουσαι.—Καν Κ. Σ. Ξ. **Μανσούραν.** Πληρώσατε εἰς τὸν γραμματέα τοῦ αὐτόθι Ἑλληνικοῦ Προξενείου κ. Γούλιον.—Κον Στ Β. **Ἀλεξάνδρειαν.** Νέαι συνδρομήτριαι ἐνεγράφησαν. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας.—Καν Α. Σ. **Ἄσσουάν.** Ἐλήφθη. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας.—Κον Κ. Σ. **Ἀδριανούπολιν.** Φρ. χρ. 60 ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν.—Καν Αἰ. Θ. **Πειραιᾶ.** Δι' ἐξαδέλφην ὄχι κρέπια. Μέλαν φόρεμα μόνον ἐπὶ 40 ἡμέρας.—Καν Θ. Μ. **Πάτρας.** Ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν διαθέσεων καὶ ἐκ τῶν συνηθειῶν τοῦ τόπου.—Κον Α. Μ. Α. **Φιλιππούπολιν.** Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας.—Κον Π. Σ. Α. **Ἀμισόν** Δρ. 25 ἐλήφθησαν. Ἡ μεταξὺ χρυσοῦ καὶ χαρτονομίσματος διαφορὰ ἀνέρχεται εἰς 30 ο|ο, ἅτινα κρατεῖτε, ὥστε οὐδὲν ὀπολείπετ εἰς χρέωσίν μας πρὸς ἀγορὰν τῶν ζητουμένων βιβλίων.—Κον Ι. Δ. Σ. **Πύργον.** Ἐπιστολή σας μετὰ φρ. χρ. 120 ἐλήφθη. Ὄχι μόνον δὲν ὀφείλετέ τι, ἀλλὰ καὶ σᾶς ὀφείλομεν 8 φρ. ἅτινα ἐσημειώσαμεν εἰς πίστωσίν σας. Νέοι συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν, ἀποστέλλομεν φύλλα καὶ σχετικὰς ἀποδείξεις. Μυρίας καὶ θερμὰς εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα. Γράφομεν.—Κον Δ. Κ. **Γαργαλιάνους.** Παράδοξος ἡ ἐρώτησίς σας. Πῶς εἶναι δυνατὸν εἰς τὰς 25 δρ. νὰ συμπεριλαμβάνηται καὶ ἡ ἀξία τοῦ ὑφάσματος; Ἀλλὰ δὲν εἶναι μάγισσα ἡ κυρία αὐτή. Μόνον τὰ ῥαπτικὰ καὶ τὰ μικρὰ ἔξοδα εἶναι δὲ ἡ μόνη ῥάπτρια, ἥτις ἐργάζεται μὲ τόσον συγκαταβατικὰς τιμάς.—Κον Σπ. Βλ. **Λευκάδα.** Αἱ ἐπιστολαί μας διεσταυρώθησαν. Νέαι συνδρομήτριαι ἐνεγράφησαν. Ἀντίτιμον ἐλήφθη. Εὐγνωμονοῦμεν δι' εὐγενῆ φροντίδα. Γράφομεν. Φύλλα εἴχον ἀποσταλῆ.—Φιλανθρώπῳ κυρίᾳ. **Βιέννην.** Γνωρίσατέ μοι τὸ ὄνομά σας, ἵνα αἱ εὐεργετούμεναι γνωρίσωσι τοὐλάχιστον τὴν εὐεργέτιδά των. Φιορίνια 10 ἐλήφθησαν. Σᾶς εὐγνωμονοῦμεν καὶ σᾶς ἐκφράζομεν θερμότατα συγχαρητήρια δι' εὐγενῆ αἰσθήματα.—Mme Sp **Patras.** (Chez Mme Boucaouris). A Athènes il y a des institutrices françaises par centaines, et plusieurs même—qui ne trou-

PIERRE DECOURCELLE

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΜΙΑΣ ΑΓΙΑΣ

Μεταξὺ τοῦ θανάτου καὶ ἄλλου τινὸς δυστυχήματος... ὅπερ ἠγνόουν, ὁ πατὴρ δὲν ἐδίστασεν, ἐξέλεξε τὸν θάνατον. Ἔπραξε τὸ καθῆκόν του, ὡς ἔγραφεν εἰς τὴν σύζυγον καὶ τὸ τέκνον του ὀλίγας πρὸ τῆς αὐτοκτονίας στιγμὰς ἐν τῇ ἀποχαιρετιστηρίῳ πρὸς αὐτὰς ἐπιστολῇ του.

Ἡ Μαγδαληνὴ ἠσθάνετο ἄπειρον θαυμασμὸν διὰ τὸ θάρρος καὶ τὴν αὐταπάρνησιν ταύτην τοῦ πατρός της. Ἡ ἀγάπη της διὰ τὸν νεκρὸν ηὐξάνεν ἤδη καθ' ἑκάστην, ἐκ θαυμασμοῦ ἰδία πρὸς τὴν ὑπερανθρωπίνην θυσίαν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς τιμῆς.

Ἡμέραν τινὰ ὁ Κλοαρὼν ὡμίλῶν περὶ τοῦ νεκροῦ ἐπρόφερε φράσεις τινὰς ἀσεβεῖς πως πρὸς τὴν μνήμην του, τοῦτο δὲ τόσον ἐτάραξε τὴν Μαγδαληνήν, ὥστε προσεβλήθη ὑπὸ αἰφνιδίας νευρικῆς διαταράξεως, ἥτις μόνον τῇ βοηθείᾳ τοῦ ἰατροῦ ἀπεσοβήθη.

Ὁ γέρων ἔκτοτε δὲν ἐτόλμησε πλέον νὰ ἀναφέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ Κερμαδέκ, ἀλλ' ἡ ἐκδηλουμένη αὕτη ὑπερβολικὴ πρὸς τὴν μνήμην του στοργὴ ἐξῆψεν ἔτι μᾶλλον τὴν πρὸς τὸν ἀτυχῆ νεκρὸν μακρὰν ἀντιπάθειάν του

Ἡ ἐκποίησις ἐν τούτοις τῆς περιουσίας ἐξηκολούθει· ὡς δ' εἶχε προβεῖ ὁ Κορβόλ, δὲν ὑπελείπετο ὑπὲρ τῶν κληρονόμων του οὔτε ὁ ὀβολός. Οἱ δανεισταὶ ἐπληρώθησαν μέχρι λεπτοῦ καὶ ἡ τιμὴ ἐσώθη. Εἶχον ἤδη παρέλθει πέντε μῆνες ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Κερμαδέκ, ὅτε πρωΐαν τινὰ ὁ ταμίας Κορβὸλ ἔφθασεν εἰς τὴν ἔπαυλιν τοῦ Κλοαρὼν κομιστὴς ἐγγράφων τινῶν ἀφορώντων τὴν Μαγδαληνήν, ἅτινα ὡρειλε νὰ ἐγχειρήσῃ πρὸς τὴν μητέρα, ὡς πρὸς τὴν νόμιμον κηδεμόνα τῆς κόρης.

Μετὰ τὸ πρόγευμα ὁ Κλοαρὲν ἐκάλεσεν εἰς τὸ γραφεῖόν του τὸν Κορβὸλ πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν γραμματίων, ὧν οὗτος ἦτο κομιστής. Ἡ κ. Κερμαδὲκ ἐντελῶς ἀδικὴς τῶν τοιούτων ἀπεσύρθη μετὰ τῆς θυγατρός της.

Ὁ Ρυβέρτος Δερὸς ἐφιλοξενεῖτο ἐπίσης ἀπό τινων ἡμερῶν ἐν τῇ ἐπαύλει παρηγορῶν καὶ ἐνισχύων τὴν μόνην οἰκογένειαν, ἣν ἡ μήτηρ του τῷ εἶχε κληροδοτήσει ἀποθνήσκουσα. Εἶχον κατέλθει εἰς τὸν κῆπον μὴ ἀναμιγνυόμενοι ποσῶς εἰς τὰ χρηματικὰ ζητήματα, ἅτινα συνεζητοῦντο ἐν τῷ γραφείῳ μεταξὺ Κορβὸλ καὶ Κλοαρών.

Ἀφοῦ ὁ ταμίας ἐξέθηκε λεπτομερῶς τὰ κατὰ τὸν οἶκον καὶ τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις τοῦ πάτρωνός του, ὡς καὶ τὴν τελικὴν ἐξόφλησιν πάντων τῶν δανειστῶν του, πρὸς τὸν Κλοαρών, οὗτος τῷ ἀπήντησεν:

—Ἀλλὰ δὲν μοὶ ὡμιλήσατε ποσῶς περὶ κεφαλαίου ἐξ ἑκατὸν χιλ. φρ., ἅτινα τοκιζόμενα θὰ ἀνῆλθον μέχρι σήμερον εἰς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα χιλιάδας καὶ τὰ ὁποῖα δὲν εἶδον κατακεχωρημένα εἰς τὴν πίστωσιν τῶν κληρονόμων.

Ὁ Κορβὸλ ἐφρικίασεν. Ἀλλ' εὐθὺς συνελθὼν ἀπήντησε μὲ ὕφος μυστηριωδες:

— Τὸ ποσόν, περὶ τοῦ ὁποίου ὁμιλεῖτε, κύριε, δὲν εἰσῆλθέ ποτε εἰς τὸ ταμεῖον μας.

— Δὲν ἐγνωρίζετε λοιπὸν οὔτε τὴν ὕπαρξίν του;

— Συγγνώμην! Ἐγνώριζον, ὅτι ἀνῆκεν εἰς τὴν δεσποινίδα Κερμαδέκ... Ὁ πατήρ της, πρὸς τὸν ὁποῖον πάντοτε ἐξηγύρωνα τὰ τοκομερίδια τῶν μετοχῶν τούτων, μοὶ εἶχεν ὁμιλήσει περὶ τοῦ ποσοῦ τούτου.

— Ἀλλὰ τί ἔγεινε τὸ ποσὸν αὐτό;

Ὁ ταμίας ὕψωσε τοὺς ὤμους καὶ εἰς τὸ πρόσωπόν του ἐζωγραφήθη θλῖψις καλῶς προσπεποιημένη.

— Ὑπέθετον, εἶπεν, ὅτι ἴσως ἡ κ. Κερμαδέκ....

— Ὄχι, εἶπεν ὁ Κλοαρών. Οὐδέποτε ἡ ἀδελφή μου ἀνεμίχθη εἰς χρηματικὰ ζητήματα. Μετά στιγμὰς δέ τινας, καθ' ἃς ἡ ἰδέα ὅτι ὁ Κερμαδὲκ εἶχεν οἰκειοποιηθῆ καὶ καταστρέψει τὴν περιουσίαν τοῦ

vent pas d'occupations. Pourtant s'il se presentait quelque-choce pour vous, je vous avertirai avec plaisir.— Καν Ε. Θ. Π. **Ζαγοράν**. Δρ. 30 ἐλήφθησαν. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας.—Κ. Στ. Β. **Λέοβαν Βεσσαραβίας**. Ἐλήφθη. Ὁδηγίαις σας συνεμορφώθημεν.—Κον Ἀρ. Χ. **Α. Βῶλον**. Ἐλήφθησαν. Μυρίας εὐχαριστίας διὰ πρόθυμον καὶ εὐγενῆ φροντίδα. — Καν Μ. Ζ **Αἰγιαλὸν Σάμης**. Δρ. 20 ἐλήφθησαν. Οὐδέποτε ἐπιστολὴ πρὸς ἡμᾶς μένει ἄνευ ἀπαντήσεως, ἐκτὸς ἂν ἀπολεσθῇ.—Καν Α. Κ. **Δαρδανέλια**. Μυρίας εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα. Συνδρομήτρια ἐνεγράφη. Φύλλα ἀποστέλλονται τακτικῶς.—Σεβασμιώτατον ἀρχ. Γ. Γ. **Βούδα Πέστην**. Εἶμαι ἀσυγχώρητος, βραδύνασα τόσον νὰ ἀπαντήσω εἰς τὴν εὐγενῆ ἐπιστολήν σας καὶ σᾶς γνωρίσω τὴν λῆψιν χρημάτων, δι' ἃ καὶ σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Κατὰ τῆς ταγγιάσεως τοῦ ἐλαίου. Τὸ ἔλαιον ὅσῳ καλὸν καὶ ἂν εἶναι ταγγιάζει ὡς ἐκ τῆς ἀμέσου ἐπικοινωνίας μετὰ τοῦ ἀέρος. Θέτετε αὐτὸ ἐντὸς φιαλῶν, ἀφίνετε πρὸς τὸν λαιμὸν τῆς φιάλης ὡς δύο δακτύλων ὕψος κενόν, πληροῦτε αὐτὸ δι' οἰνοπνεύματος ἕως ἐπάνω, σφραγίζεται ἑρμητικῶς, τὰς τοποθετεῖτε ὀρθὰς καὶ σκεπάζετε τὸν φελὸν μὲ ὀλίγον δέρμα.

Κατὰ τοῦ ξυνίσματος τοῦ λαιμοῦ. Οἱ προσβαλλόμενοι ὑπὸ ξυνίσματος τοῦ λαιμοῦ δὲν πρέπει νὰ πίνωσιν οὔτε οἶνον, ἀλλ' οὔτε οἰνοπνεύματα. Πρὸ τοῦ φαγητοῦ λαμβάνουσιν ἓν κοχλιάριον μικρὸν μαγνησίας ἀπησβεστωμένης, κατὰ τὸ φαγητὸν δὲ πίνουσι μόνον ψυχρὸν ὕδωρ. Ἐὰν μεθ' ὅλα ταῦτα ἡ κατάστασις αὐτὴ ἐξακολουθῇ, νὰ τρώγωσι πᾶσαν τροφὴν καὶ αὐτὸν ἔτι τὸν ζωμὸν ψυχρόν.

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΣΑΣ ΕΝΔΥΣΗ ΜΕ ΧΑΡΙΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ

Ἡ κ. Ἀθηνᾶ Βιτσέντζου, ἥτις ἐμορφώθη εἰς τὸ ἄριστον τῶν ἐν Παρισίοις καταστημάτων τοῦ συρμοῦ. Συνδυάζει μετὰ καλλαισθησίας καὶ θαυμασίας περὶ τὸ κόπτειν δεξιότητος τὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν τάξιν ἐν τῇ ἐργασίᾳ, ἀρετάς, ἃς ὀλίγαι ράπτριαι ἔχουσι. Τὰ φορέματά σας δὲν θὰ ἴδητε ριπτόμενα εἰς ὡς ράκη ἐδῶ κ' ἐκεῖ, ἀλλ' οὔταν ἀπαιτοῦνται μεγάλαι δαπάναι διὰ τὴν κατασκευὴν ὁλοκλήρου ἐνδυμασίας. Μὲ εἴκοσι πέντε δραχμὰς μόνον κατασκευάζετε ὁλόκληρον φόρεμα, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μικρῶν ἐξόδων. Ἡ κ. Ἀθηνᾶ Βιτσέντζου ἐκτελεῖ πᾶσαν παραγγελίαν μετὰ παραδειγματικῆς ἀκριβείας καὶ ταχύτητος. Δέχεται παραγγελίας καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, ἀρκεῖ νὰ ἀποστέλλωνται αὐτῇ ἀκριβῆ μέτρα.

Τὸ ἐργοστάσιον τῆς κ. Βιτσέντζου κεῖται ἐπὶ τῆς ὄπισθεν τῆς Ἁγίας εἰρήνης γωνίας τῆς Στοᾶς Μελᾶ. Ἀπέναντι τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος Ἀκριβοῦ.

ΛΥΚΕΙΟΝ
Χ. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ
(Ἐμπορικὸν Τμῆμα)

Ἡ διεύθυνσις τοῦ Λυκείου ἐνθαρρυνομένη ἐκ τῆς ὑποστηρίξεως, ἧς τυγχάνει παρὰ τῶν ἀξιοτίμων γονέων καὶ κηδεμόνων, ἀπεφάσισε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο νὰ ἱδρύσῃ ἐν τῷ Λυκείῳ Ἐμπορικὸν Τμῆμα, οὗτινος τὴν ἀνωτάτην διεύθυνσιν ἀνέλαβεν εὐγενῶς ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἐμπορικῆς Στατιστικῆς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σ. Π. Σκιαδᾶς. Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Λυκείου λογίζεται εὐτυχὴς διὰ τὴν πολύτιμον συνεργασίαν ἀνδρὸς πολυπείρου, ἐγκρατοῦς τριῶν ξένων γλωσσῶν καὶ διευθύναντος ἄλλοτε ἐπὶ ἑνδεκα ἔτη μέγαν Ἐμπορικὸν καὶ τραπεζιτικὸν οἶκον ἐργαζόμενον ἐν εὐρυτάτῳ κύκλῳ, καὶ πέποιθεν, ὅτι θὰ δύναται τοῦ λοιποῦ νὰ ἀναλαμβάνῃ ὑπὸ προσωπικὴν εὐθύνην πάντας τοὺς βουλομένους νὰ καταρτισθῶσι διὰ μεθόδου θεωρητικῆς τε καὶ πρακτικῆς ἱκανῶς, ὅπως ἐπιδοθῶσιν εἰς τὸ ἐμπορικὸν στάδιον εἴτε γινόμενοι διευθυνταὶ καταστημάτων, εἴτε διευθυνταὶ γραφείων ἢ λογισταί. Οἱ τοιοῦτοι θὰ δύνανται εὐθὺς ν' ἀναλάβωσι τὰ ἔργα ταῦτα τηροῦντες διπλογραφικῶς τὰ βιβλία καὶ ἐνεργοῦντες πᾶσαν τὴν σχετικὴν ἐμπορικὴν λογιστικήν, ἀλληλογραφίαν κλπ. ἅτε ἀποκομίζοντες ευρείας γνώσεις περὶ τῶν καθόλου ἀφορώντων τὸ ἐμπόριον.

Γίνεται πρὸς τούτοις γνωστόν, ὅτι αἱ ἐν τῷ Λυκείῳ διδασκόμεναι ξέναι γλῶσσαι εἰσὶν ἡ Γαλλική, ἡ Ἀγγλική, ἡ Ἰταλικὴ καὶ ἡ Γερμανική.

Διδασκάλισα Ἑλληνίς, διδάσκουσα καὶ κλειδοκύμβαλον, φέρουσα δὲ λαμπρὰς συστάσεις ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Ζητοῦνται κοράσια ἔμπειρα τῆς ραπτικῆς ἀσπρορούχων καὶ καλῆς ἀνατροφῆς ἐργάτριαι ἐπὶ καλῷ μισθῷ διὰ τὸ ἐργοστάσιον τῆς κ. Καρδινάλ.

Ἑλληνὶς διδασκάλισσα φέρουσα καλὰς συστάσεις, δυναμένη δὲ νὰ διδάξῃ πλὴν τῆς Ἑλληνικῆς Γαλλικὰ καὶ ἀρχὰς κλειδοκυμβάλου ζητεῖ παραδόσεις.

Γαλλὶς κυρία δυναμένη νὰ διδάξῃ πλὴν τῆς Γαλλικῆς καὶ φωνητικὴν μουσικὴν καὶ κλειδοκύμβαλον ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφορίαι εἰς τὸ Γραφεῖον μας.

τέκνου του μετεβλήθη εἰς πεποίθησιν, ὁ γέρων ἔσχε μειδίαμα θριάμβου. Ἐδοκίμαζεν ἀγρίαν χαρὰν σκεπτόμενος, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὃν εἶχε πάντοτε μισήσει, ὅστις τῷ εἶχεν ὀφαρπάσει τὴν ἀδελφήν του, ὅστις δὲν τὸν ἐφοβήθη καθ' ὅλην του τὴν ζωήν, ὅστις τέλος καὶ νεκρὸς ἤδη ἐτίθετο μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Μαγδαληνῆς, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος διὰ τῆς ἀποκαλύψεως ταύτης θὰ κατεκρημνίζετο τοῦ θρόνου, ὃν ἡ ἀγάπη τῶν δύο γυναικῶν τῷ εἶχεν ἀνεγείρει, καὶ θὰ καθίστατο ἴσως ἀντικείμενον ἀποστροφῆς καὶ μίσους. Καὶ ἀνοίξας τὸ παράθυρον ὁ Κλοαρὼν ἐκάλεσε τὴν ἀδελφήν του.

Ἡ φωνή του εἶχέ τι τόσον ὀργίλον καὶ σκαιόν, ὥστε παρευθὺς οἱ ἐν τῷ κήπῳ ἡδέως συνομιλοῦντες ἐσιώπησαν. Μετά τινας δὲ στιγμὰς ἡ κ. δὲ Κερμαδὲκ εἰσήρχετο εἰς τὸ γραφεῖόν του.

— Τί θέλεις; ἠρώτησεν ἔκπληκτος καὶ προφανῶς ἀνησυχοῦσα. Μήπως ὁ κ. Κορβὸλ εἶναι κομιστὴς θλιβερῶν εἰδήσεων;

— Ναί, εἶπεν ἀποτόμως ὁ Κλοαρών. Μοὶ φέρει τὴν βεβαιότητα ἐγκλήματος, τὸ ὁποῖον ὑπώπτευον, ἀλλὰ τοῦ ὁποίου ἠγνόουν τὴν πραγματικότητα.

— Πρόκειται περὶ ἐγκλήματος; ἠρώτησε περιδεὴς ἡ ἀτυχὴς χήρα.

— Περὶ ἐγκλήματος, ἐπέμεινεν ὁ Κλοαρὼν ἀνηλεής. Εἶχον προΐδει —καὶ ἐνθυμεῖσαι ὅτι σοὶ τὸ εἶχον εἰπει—ὅτι ὁ σύζυγός σου θὰ ἀπετύγχανεν εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις. Δὲν ἠπατήθην. Ἐνθυμεῖσαι ἐπίσης, ὅτι προβλέπων διὰ τὸ μέλλον σοῦ καὶ τοῦ τέκνου σου, ἵνα ἐξασφαλίσω εἰς ἀμφοτέρας ἓν τεμάχιον ἄρτου, σοὶ εἶχον προσφέρει ἑκατὸν χιλιάδας φράγκων, αἵτινες τοκιζόμεναι ἤθελον διπλασιασθῆ μέχρι τῆς ἐνηλικιότητός της. Εἰξεύρεις λοιπὸν τί ἔγειναν αὐταὶ αἱ ἑκατὸν χιλιάδες; Ὁ σύζυγός σου τὰς ᾠκειοποιήθη. Καὶ εἰξεύρεις τί ὄνομα δίδουν εἰς τὸν ἄνδρα, ὅστις καταστρέφει χρήματα ἱερά, μὴ ἀνήκοντα αὐτῷ;

— Κλοαρών, σὲ καθικετεύω... Σιώπα!...

— Λέγουν περὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ὅ,τι λέγω ἐγὼ σήμερον διὰ τὸν σύζυγόν σου. Ὁ Κερμαδὲκ ἦτο εἷς κλέπτης!....

Ἡ θύρα ἠνοίχθη ἀποτόμως.

— Ψεύδεσθε, θεῖέ μου..... ἐρράγασεν ἡ Μαγδαληνὴ ὠχρὰ καὶ τρέμουσα. Ψεύδεσθε. Σοὶ ἀπαγορεύω, προσέθηκε νὰ ὑβρίζῃς τὴν μνήμην τοῦ πατρός μου!....

— Ὁ πατήρ σου ἐδαπάνησε τὰς ἑκατὸν χιλ. φρ., ἃς σοὶ εἶχον δώσει, ἐπειδὴ ὁ Κλοαρὼν ἀπαθὴς ὑπὸ τὴν ὕβριν τῆς νεάνιδος. Ὁ πατήρ σου ὑπεξήρεσε χρήματα μὴ ἀνήκοντα αὐτῷ. Εἶναι μᾶλλον περιφρονητέος ἀπὸ τὸν μηδαμινώτερον λωποδύτην, ὅστις ἀπογυμνόνει τὸν τυχόντα διαβάτην.

— Θεῖέ μου!... οὔτε λέξιν περισσότερον. Ὁ πατήρ μου ἔπραξεν ὅ,τι ὤφειλε νὰ πράξῃ. Τὰ χρήματα αὐτὰ τῷ ἀνῆκον, διότι τῷ τὰ προσέφερα ἐγώ.

— Συ!!

— Ναί, ἐξηκολούθησεν ἡ νεᾶνις. Ἐγίνωσκον τὴν στενοχωρίαν του, τὴν δυστυχίαν του. Τὸν παρεκάλεσα νὰ διαθέσῃ πρὸς εὐκολίαν του τὰ χρήματα, ἅτινα ὠνόμαζε προῖκά μου. Μοὶ ἀπεποιήθη. Τὸν ὑπεχρέωσα, τὸν ἠνάγκασα εἰς τοῦτο!....

— Ἀλλὰ τὰ χρήματα ταῦτα δὲν σοὶ ἀνῆκον.

— Μοὶ τὰ εἴχετε δώσει. Εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ τὰ διαθέσω κατὰ βούλησιν. Καὶ δὲν ἠδυνάμην νὰ κάμω καλλιτέραν χρῆσιν, ἢ μεταχειριζομένη τὰ χρήματα ταῦτα, ὅπως σώσω τὸν πατέρα μου. Ἐὰν ἡ θυσία μου αὐτὴ δὲν τὸν ἔσωσε, τοῦτο εἶναι ἡ μεγίστη τῶν δυστυχιῶν. Ἀλλ' εἶμαι εὐτυχής, διότι ἠδυνήθην νὰ τῷ ἐκπλώσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου, τὴν μεγάλην, τὴν ἄπειρον πρὸς αὐτὸν λατρείαν μου.

Ἡ Μαγδαληνὴ ὁμιλοῦσα ηὔτως ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς ἁγίας ὀργῆς καὶ ἀγανακτήσεώς της δὲν ἦτο πλέον τὸ δειλὸν παιδίον τῆς χθές. Οἱ ῥικιῶντες ρώθωνές της, οἱ ἀπαστράπτοντες κυανοῦ ὀφθαλμοί της, τὰ ὠχρά της χείλη, ἡ ἔκφρασις τῆς ὑπερηφανίας καὶ περιφρονήσεως πρὸς τὸν πλοῦτον προσέδιδον εἰς τὸ πρόσωπόν της χαρακτῆρα ἀκαταγνίκητου ἐνεργείας. Ὅλον της τὸ σῶμα ἐκάμπτετο εἰς στάσιν γενναίας προκλήσεως καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ στήθους της διεσταυρωμένοι βραχίονές της ἐφαίνοντο προσπαθοῦντες νὰ κατανικήσωσι τοὺς θορυβώδεις τῆς καρδίας της παλμούς.

(Ἀκολουθεῖ)